

Tanke: at have en Bestyrelse under Finansministeriet, som væsentlig, nemlig for de to Tredebeles Bedkommende, er dannet af andre Ministre, selv om Bestyrelsens Virksomhed indskrænkede sig til Uddeling af Forsørgelser. Det ærede Medlem mente, at der i Lovforslagets Udtryk strengt taget ikke laa Andet, end at det var Uddelingen af Forsørgelse, der var henlagt under denne Bestyrelse; men naar det ærede Medlem vil sammenholde Udtrykkene i § 22 med Udtrykkene i § 25; kan det ærede Medlem ikke fastholde denne Anskuelse, thi det er ganske aabenbart, at der der tales ikke blot om Anvendelsen af Legater og Kapitalgaver, men der tales ligefrem om Bestyrelsen deraf. Men selv om ikke nogen Formuebestyrelse med det dermed forbundne Ansvar var henlagt til den omhandlede Bestyrelse, vilde det naturligvis i mine Tanker være en Umulighed, at en Bestyrelse, bestaaende af tre Medlemmer, skal kunne vælges af tre eller i alt Fald to forskellige Ministre. Man maa dog blandt Andet kunne tænke sig det Tilfælde, at denne Bestyrelse ikke kan arbejde sammen, og saa ser jeg ikke ret, hvorledes den Minister, der bærer Ansvaret for, at Bestyrelsen arbejder overensstemmende med Loven, skal kunne bære det Ansvar, naar han ikke raader for Indfattelsen og Afseebigelsen af de Mænd, han skal bruge.

Jeg har allerede ved min Omtale af det første Indbringingsforslag bemærket, at det ogsaa for mig staa saaledes, at der kun er meget lidt Forskjel mellem Lovforslagets Udtryk og det, man vil sætte i Stedet for, men det forekommer mig, at netop det, at man sætter noget Andet i Stedet for det Udtryk, som Lovforslaget har brugt, nødvendigvis maa lede Tanken hen paa, at der skal forstås noget Andet derved; thi dersom der kun skal forstås det Samme derved, saa er det jo uforstaaeligt, at man forandrer Udtrykket. Det ærede Medlem antog, at den videre Fortolkning af de Udtryk, der findes, maaske neppe var forsvaerlig. Han mente, at, naar man betragtede En, der havde tilfat sit Helbred ved, hvad jeg vil kalde en Kaserne-sygdom, som Invalid, saa gik man udenfor, hvad der egentlig laa i Lovens Udtryk. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at f. Ex. i Tilfælde af, at En, der er udkommanderet til Ops, bliver angreben af en Sygdom, der særlig hører hjemme paa det Sted, hvor det Skib, som han farer med, bliver stationeret, eller i Tilfælde af, at en Militær i Leien under Feltjenseten bliver angreben af en Leirsygdom, Leirtyfus eller Sighende, saa er det ikke alene forsvaerligt, men fuldkommen stemmende med Loven, at han bliver betragtet som Invalid. Der er en saadan Forbindelse mellem Invaliditetstilfældet og Udførelsen af hans Tjenesteplichter, at jeg tror, at man nødvendigvis maa betragte ham som Invalid.

D. Christensen: Det er naturligvis langt

fra at være min Mening at ville fremkomme med et Forslag, som paa en eller anden Maade skulde kunne forrykke Principet i Loven i den antydede Retning; men efter de Udtalelser, som ere fremkomne fra den høitærede Minister, kan jeg meget godt se, at Forslaget maaske vil have en større Indflydelse paa selve Lovforslaget og hele dets Udvikling, end jeg tidligere havde tænkt. Jeg har derfor været meget opmærksom paa de Udtalelser, som ere fremkomne fra forskjellige Sider, og særlig paa, hvad det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds (Bojsen) antydede, og jeg er derved kommen til den Mening, at der muligvis paa en eller anden Maade kan raades Bod paa den ganske vist ikke lille Ulempe, som nu er tilstede, ved at indsætte det paa et andet Sted og paa en anden Maade i Lovforslaget. Da det naturligvis kun er mig om at gjøre at raade Bod paa en Ulempe, som er tilstede, hvorfor jeg udelukkende ser hen paa, at Sagen kan blive ordnet paa en helbig Maade, og da jeg tror, at dette kan ske Fyldest ved at stille Forslag til 3die Behandling paa et andet Sted, saa vil jeg tage mit Forslag under Nr. 4 tilbage, haabende, at det vil lykkes os i Forening at stille et Forslag til 3die Behandling, som er mere betryggende.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag under Nr. 4, var det bortfaldet.

J. Madsen: Jeg kan ikke negte, at jeg har nogen Betænkelighed ved Forslaget under Nr. 1, som gaar ud paa at indsætte: „Den, der i Anledning af osv.“ i Stedet for, hvad der nu staa; thi der er jo saavel under denne som under 1ste Behandling fremkommet Udtalelser om, at Bedkommende kan blive Invalid i Anledning af Udførelsen af sine Tjenesteplichter og dog selv være Skyld deri. Der kan vistnok indtræffe Tilfælde, hvor det kan blive meget vanskeligt at forklare Virkningen af disse Udtryk; men paa den anden Side tror jeg ogsaa, at man meget godt kan vedtage Forslaget under Nr. 1 og saa muligvis inden 3die Behandling stille Forslag om, at der foran „i Anledning af“ sættes: „Den, der uden egen Brøde eller uden egen Skyld“. Paa denne Maade forekommer det mig ikke, at der kan være nogen Betænkelighed ved at vedtage Indbringingsforslaget, saaledes som det er affattet af Forslagsstillerne. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 7, da forekommer det mig, at der er noget Smukt i den Tanke, at de øvrige Medlemmer af Bestyrelsen skulle udføre denne Tjeneste uden at faae noget vederlag derved; men der kan jo ogsaa indtræffe Tilfælde, hvor det maaske bliver umuligt at faae Personer til at overtage denne Pligt uden noget vederlag. Jeg kan imidlertid ikke skjønne, at det er rigtigt at fastsætte i denne Lov, at de skulle have vederlag, thi derved affarer man Bedkommende fra at udføre denne Pligt uden